

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at man ikke samlet set skærer ned. Det er jo så det, vi mangler at få nogle tal for. Der er fløjet mange tal gennem luften her. Meget tyder på, at der bliver skåret ned, også samlet set.

Men det, der er interessant for den ældre, der mister sin varme mad, for den forælder, der oplever, at der bliver flere børn om hver pædagog i børnehaven, eller den forælder, der oplever, at børnene har færre timer i skolen, er jo, at der bliver nedskæringer, og at de nedskæringer skyldes, at hr. Kristian Thulesen Dahl har stemt for en kommunalreform og en kommuneaftale, der gør, at der skal ske nedskæringer på en række områder i en række kommuner, frem for at sikre, at der var penge til at opretholde niveauet. Derfor synes jeg, det er meget fint at sige, at de ældre ikke skal tvinges til at have varm mad, hvis de ikke vil have det; det er jeg fuldstændig enig i. Men det var ikke det, jeg spurgte om.

Det, jeg spurgte om, var, om det, hr. Kristian Thulesen Dahl mener, når han siger, at der skal være lighed og harmonisering, så faktisk er, at man ikke skal have mulighed for at øge velfærd. Hidtil har vi jo i høj grad udviklet velfærd i Danmark, ved at en række kommuner via det lokale demokrati har besluttet, at de ville udvikle velfærd og gøre tingene bedre. Men jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl mener, at det nu skal harmoniseres.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror kun, fru Line Barfod hører halvdelen af, hvad jeg siger, men det er jo ikke første gang, jeg har det problem; der kan jeg henvise til tidligere debatter.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at man udvikler velfærd. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at man udvikler kvaliteten af de tilbud, man giver de ældre; at man udvikler kvaliteten af børnepasning; at vi har en folkeskole, der bliver bedre og bedre. Jeg har ofte herinde været med til at argumentere for, at vi burde styre det lidt kraftigere, og der møder jeg tit en mur af politikere, der siger: Nej, for det må kommunerne selv finde ud af; vi skal have kommunalt selvstyre. Det er jo sådan en debat, vi har om, hvem der så har ansvaret for at udvikle den velfærd.

Det, vi bare kan se med hensyn til økonomien – og det er det, jeg håber jeg kan få fru Line Barfod til at anerkende – er, at de foreløbige tal, vi

har fået fra kommunerne selv, i hvert fald viser, at man næste år bruger flere penge og ikke færre penge, og det er jo ikke nedskæringer at bruge flere penge. Så det er jo udgangspunktet.

Så siger fru Line Barfod noget om, at meget tyder på, at der så bliver skåret ned i enkeltkommuner, og hvordan det opleves. Der er det så, jeg siger, at man må have en holdning til, om man vil have større lighed her i landet. For hvis det, man gør, er, at man vil tage penge fra nogle af dem, der har mest, og give til nogle, der har mindre, så synes jeg jo egentlig, at fru Line Barfod med sin baggrund burde synes, at det i udgangspunktet var godt.

Så kan vi jage svaret på spørgsmålet: Lykkes det så efter formålet, eller er der nogle steder, hvor vi hele tiden skal ind og justere på kursen for at sikre, at den politiske målsætning, vi har om at skabe større lighed i landet og mindske uligheden i landet, rent faktisk lykkes? Men det er jo baggrunden for, at vi laver en udligningsreform; det er det, der sker i mange kommuner, der bliver slået sammen, nemlig at man skaber større lighed.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo altid lidt irriterende, når sådan nogle debatter her udvikler sig til at være en slags kalejdoskopisk talleg. Men det er alligevel interessant, for på et tidspunkt må vi jo få nogle endelige tal.

Der vil jeg bare spørge ordføreren, om han også vil sørge for, at vi får sammenlignelige tal, for sådan som jeg ser de seneste meldinger fra regeringen, ser det ud, som om man er begyndt at ændre definitioner. F.eks. skal vi nu til at diskutere, hvor mange penge der bruges pr. barn, og ikke, hvor mange der bruges pr. passet barn. Det er uægtelig mere interessant at vide, hvor mange penge der bliver brugt til børnepasning, og ikke bare, hvor mange penge som sådan der bliver brugt til de børn i en given aldersgruppe, der er i Danmark.

Det er jo ret vigtigt, for én ting er, at vi har de her taldiskussioner, noget andet er, hvis vi skal føre dem på et grundlag, hvor statistikken hele tiden skifter. Som hr. Thulesen Dahl jo gør det meget tydeligt, sidder hr. Thulesen Dahl meget, meget tæt på dem, der styrer regnedrengene, og derfor håber jeg også, at hr. Thulesen Dahl vil gøre sin indflydelse gældende og sørge for, at vi får egentlig sammenligneligt materiale, sådan at vi kan se, hvordan det ser ud i 2007, i forhold til